

Baigs piemērs

Kā no ASV ziņo, Brīvās Eiropas komiteja pārtraukusi raidījumus ungāru valodā, atlaižot visus ungāru raidījuma daļas darbiniekus.

Sis krasās rīcības lēmums — savstarpējā plēšanās un nepārtrauktās denunciacijas. Tās Brīvās Eiropas komitejas vadībai baidot apnikušas. Komiteja pilnā izīrīnā — kā tajā pašā laikā, kad tēvzeme atrodas neliemē un postā, ungāru emigranti nevar saprasties un vienoties cīņai par savas zemes atbrīvošanu, bet tā vietā nodarbojas ar savstarpēju apkarošanos un denunciacijām?

Lai šis baigais piemērs ir par brīdinājumu LCP Zviedrijas zaram un Latvijas soc.-dem. partijas Ārzemju klubam ar Bruno Kalniņu priekšgalā, sakarā ar viņa daudzajām denunciacijām pret mūsu sūtņu institūtu, konsultatīvo kopu un pilsonisko politisko partiju vadītājiem — ASV, Anglijas un Vācijas iestādēs un organizācijās.

Ar šī uzņēmuma publikāciju un citiem materiāliem, kas mūsu rīcībā, esam spiesti šiem kungiem atgādināt viņu patieso vizītkarti, un paturam brīvas rokas publicēt iesniegtās denunciacijas pilnīgi vai daļēji.

Augstākais uzņēmums ņemts no „JAUNĀKO ZIŅU” 17. jūlija 1940. g. numura ar virsrakstu „Karavīri vēlēšanās piedalījies gandrīz 100%”. Seko paraksts: „Armijas politisko vadītāju (retinājums mūsu. Red.) apspriede. No kreisās pirmā rindā: Vidzemes div. pol. vad. P. LEJŅS, armijas politiskais vadītājs B. KALNIŅS, Latgales div. pol. vad. K. KURMIS, tehniskā daļa pol. vad. P. GRIGANS un artilērijas daļa pol. vad. A. STAKIONIS; otrā rindā — Zemgales div. pol. vad. J. VECVAGARS un armijas pol. vad. palīgs A. ZIERNIS.” Teksts: „Armijas politiskais vadītājs BRUNO KALNIŅS vakar armijas štābā apspriedās ar diviņģu pol. vadītājiem par vēlēšanu norisi. Līdz šim mūsu armija no politikas bija pilnīgi šķīrta. Katru karavīra brīvās domas izpausmju uzskatīja par neslegamu un vainīgiem nolēms politiskai, kā arī iestāties LATVIJAS KOMUNISTISKĀ partijā (retinājums mūsu. Red.). Karavīri par savām tiesībām lemt pašiem par savu likteni saņemšanā. Par to liecina arī sacīsmas (ar masu burtu. Red.) vēlēšanu rezultāti: nesakārtots, ka vēlēšanās armijas atsevišķi vienību karavīri piedalījies — betis par darba laikus nodevu 65—100% līgī”.

Jāpiezīmē, ka Bruno Kalniņš tad nav cēlis ne mazāko jebildumu pret savu kvalifikāciju kā armijas politiskais vadītājs (krieviski — politruk), ne arī protestējis pret komunistu režīma ievēlēto sacīsmu („ar mazo burtu”). Tanī pašā „Jaunāko Ziņu” numurā atrodam ziņas par pārējiem Bruno Kalniņa līdzgaitniekiem, kas ļabi raksturo šo sabiedrību.

JEKABS VECVAGARS
— 1925. g. 15. februārī apcietināts. Otrreiz apcietināts 1927. g. 1. jūlijā par mēģinājumu izbraukt uz Spāniju, lai cīnītos spāņu republikāņu rindās. Arestā pavadījis 6 nedēļas. Pēdējos 3 gadus strādājis Erenpreisa fabrikā, kur piedalījies aktīvi nelegālajā komunistisko strādnieku komitejā.

PAULIS LEJŅS
— 1918. gadā sācis strādāt Liepājas pilsētas valdē. No strādnieku deputātu padomes ievēlēts Liepājas pilsētas domē. 1934. gadā apcietināts un ieslodzīts centrālcietumā, un pēc tam koncentrācijas nometnē, kur pavadījis 9 mēnešus.

KĀRLIS KURMIS
— Strādnieku organizācijās aktīvi darbojas jau no 1925. g., veidkams vairākus svarīgus vadotus uzdevumus. Pēc 1934. g. maija emigrējis uz Zviedriju. Bijušā valdība atgāmusi pavalstniecību. Par politisko darbību ZVIEDRIJĀ APCIETINĀTS un šogad 14. martā IZVĒRTOTS CIETUMĀ. Pēc trīs un pus mēnešiem apcietinājuma Zviedrijas valdība IZRAIDĪJUSI NO SAVAS TERRITORIJAS.

ALFONS STAKIONIS
— kopš 1925. gada sastāv Latvijas komunistiskajā partijā. Vairākas reizes apcietināts: no 1924.—1925. un no 1932.—34. g. 1940. g. 11. aprīlī apcietināts no jauna, bet atsvabināts 21. jūnijā.

PETERS GRIGANS
— 1934. g. apcietināts par politisko darbību un ievietots Liepājas koncentrācijā.
Par politisku šefa palīgu A. ZIERNI avīse nemin, bet arī tā dzīves gaita nav sveša: komunistu — illegālists.

„BEZ CĪŅAS NAV UZVARAS”

Jeb
Pulks — mīerī! — Armijas politiskais komiārs nāki
Ar labi zināmiem paraugiem noskaitītiem indīgiem virsrakstiem un jūtamu porciju nevarības šūts savus politiskos padomus latviešu tēģiem Stokholmā klāsta rotēts „Partijas biļetens”, ko „Latvijas sociāldemokrātiskās strādnieku partijas AK un Zviedrijas latviešu sociāldemokrātu kluba” vārdā paraksta Bruno Kalniņš un Kārlis Dālija.

Abi šie kungi tad sava izdevuma 10. numurā, daudz laika netērēdami, ķeras tieši pie „staļinānī”. Viņu nāvigākie ienaidnieki divainā kārtā neliekas esam vis Maahavā, bet tepat mūsu vidū. Tie, bijēšana sulīgā valodā runājot ir „Austrumeiropas diskreditētie fašistu un reakcionāru elementi”, „biļ. čekists Lambers”, „kāpostgalviņas Alfrēds Bērziņš un Kļi-ve”, revolverbūrnālists Kroders”, „Ulmaņa-Bērziņa garā iestigulie cilvēciņi”, „Peldmaņa krustdāh, kas iesēdināti Amerikas Balst” un vispār, „visādas autoritāristu dibinātas un vadītas organizācijas”, Vācijas bēgu komitejas un Daugavas Vanagus ieskaitot.

Sos un neskaitāmus citus bijēšana „siedziņus” saīsasoties, paliek tikai viens jautājums — vai abiem oļas un uzvaras meklētājiem tomēr tuvāk pa ceļam nebūja ar viņu veojām sabiedrotiem, tagadējiem Rīgas kungiem, nevis ar mums — brīvības meklētājiem cietums pasaulē?

Valoda Stokholmas biļetenam un Rīgas Cīņai gan stilā un epitetos visi radniecīga...

Austrālijas Latvietis

DECLASSIFIED AND RELEASED BY
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY
SOURCE METHOD EXEMPTION 3B2B
NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT
DATE 2007